

Tuần Báo Vô Vi

24 tháng 5 năm 2015

Số 239

Email: tuambaovovi@gmail.com

Website: www.voviphatphap.org

Tuần này :

- Mục Bé Tám
- Lời Vàng Tiếng Ngọc
- Tâm Sự với Đức Thầy
- Thư Từ Lai Vãng
- Thi Ca của Đức Thầy
- Bên Đèn Đọc Sách

Tờ báo hằng tuần của Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp phục vụ cho bạn đạo Vô Vi thế giới

Mục Bé Tám

Copyright by Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,
Bé Tám

Phần câu hỏi dành cho buổi sinh hoạt “Mục Bé Tám”:

1. *Thâm tình tái ngộ là sao?*
2. *Quy tâm trí là sao?*
3. *Quy về một mối là quy làm sao?*
4. *Làm sao mới biết xây dựng?*
5. *Tánh sân si của con người vẫn lưu luyến tại sao?*
6. *Phục vụ quần sanh để làm gì?*
7. *Vui hành trong thanh tịnh là sao?*
8. *Tu cao là tu làm sao?*

Copyright © Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên & VÕ VI. All rights reserved.

Vancouver, 01/08/97 3:15 AM 1) Hỏi: <i>Thâm tình tái ngộ là sao?</i> Đáp: Thừa thâm tình tái ngộ là hành giả trở lại nơi xán lạn, vô sanh bất diệt, nơi đó là nơi nguồn gốc của tâm linh. Kệ: Trở về thấy rõ hành trình có Xuất phát ra đi chẳng dấn dò Đời đã thấm nhuần trong thức giác Hồn tu tự tiến chẳng còn lo.	Vancouver, 02/08/97 2:05 AM 2) Hỏi: <i>Quy tâm trí là sao?</i> Đáp: Thừa quy tâm trí là niệm Phật phát triển trí tâm, càng ngày càng sáng suốt và thanh tịnh. Kệ: Tự tu phát triển trí tâm mình Cảm thức trần gian tự phát minh Đời đạo song hành trong thức giác Cảm minh thiên địa rõ hành trình.
Olympia, 03/08/97 2:15 AM 3) Hỏi: <i>Quy về một mối là quy làm sao?</i> Đáp: Thừa quy về một mối là luồng điện trung tim bộ đầu chung đường phát triển đi lên tới vô cùng, thì mới thật sự quy về một mối, thuận thiên giả tồn, phát triển như nhau. Kệ: Thực hành phát triển như nhau tiến Chẳng có loạn tâm chẳng có phiền Quy hội tinh Trời chung một mối Chẳng còn xiên xẹo tự mình yên.	Washington State, 04/08/97 4:20 AM 4) Hỏi: <i>Làm sao mới biết xây dựng?</i> Đáp: Thừa muốn xây dựng thì phải nhịn nhục và hy sinh, tức là phải bớt đi tất cả sự tham dâm, xây dựng cho chính mình, nhiên hậu mới ảnh hưởng được cho những người kế tiếp. Kệ: Xây dựng chơn tâm tiến triển tùy Sửa mình tiến hóa giải đề thi Trì tâm tu luyện trong minh chánh Sáng tỏa đầu thân tự tiến ghi.
Atlantic city, 05/08/97 5:00 AM 5) Hỏi: <i>Tánh sân si của con người vẫn lưu luyến tại sao?</i> Đáp: Thừa người tu thiền còn tánh sân si bức tức tại vì thiếu niệm Phật, lo âu nhiều chuyện không cần thiết, thiếu sửa mình và ăn năn sám hối. Kệ: Đóng tâm bị động trí không hòa Tạo khổ cho mình khó thoát ra Trí độ không còn tâm loạn động Bực mình rơi lệ sống như ma.	Atlantic city, 06/08/97 1:55 AM 6) Hỏi: <i>Phục vụ quần sanh để làm gì?</i> Đáp: Thừa phục vụ quần sanh để được sáng suốt thêm và gia tăng sức nhịn nhục. Kệ: Phục vụ không quên tưởng Cha Trời Sáng suốt minh tâm tự nghỉ ngơi Cơ hội ngàn vàng nay được phụ Trời ban tình đẹp tự phân lời.
Atlantic city, 07/08/97 3:30 AM 7) Hỏi: <i>Vui hành trong thanh tịnh là sao?</i> Đáp: Thừa vui hành trong thanh tịnh tức là luồng điện của nội tâm quy một hướng thượng phân giải ngay trung tâm bộ đầu thì mọi việc đều hóa giải dễ dãi và thanh tịnh. Kệ: Quy về một mối trí càng minh Phán xét uy nghi rõ tiến trình Sanh trụ hoại diệt không dấy động Cơ Trời rõ rệt tự phân minh.	Atlantic city, 08/08/97 4:40 AM 8) Hỏi: <i>Tu cao là tu làm sao?</i> Đáp: Thừa tu cao là tự giải được nghiệp tâm, từ nặng trước đi tới thanh nhẹ, chẳng còn lo âu, lúc nào cũng an vui. Kệ: Giải thông nguyên lý đạo mùi Có có không không vẫn tiến vui Trí tuệ phân minh đường chánh giác Về không toàn diện lại càng vui.

TU KHÔNG THẤY TIẾN

*“Tu không thấy tiến sao không tiến
Hồn xác hợp chung pháp nối liền
Kiểm điểm đồng hành tâm thức giác
Hòa mình thượng giới hưởng lưu truyền”*

Mình tu không thấy tiến mà sao không tiến. Nhiều người đi tu cho tới bây giờ tôi thấy tôi không đi tới đâu, không có ăn chịu tu hoài tôi nào cũng soi hồn, pháp luân, thiền định mà không thấy gì hết. Mà tại sao mình không chịu tiến lên trên một chút để mình hỏi mà mình cứ cần nấn ở con tim này hoài.

“Hồn xác hợp chung pháp nối liền”: Có sẵn hết trọn, có hồn có xác hợp chung và có cái pháp để chúng ta nối liền để tiến hóa.

“Kiểm điểm đồng hành tâm thức giác”: Mình kiểm điểm trở lại, ba cái này nó đồng hành với chúng ta, rồi chúng ta mới thức giác được, hiểu được.

“Hòa mình thượng giới”: Hòa hợp mình cảm thượng giới rồi hưởng lưu truyền, biết cái chuyện mà triển miên đưa xuống giúp đỡ chúng ta trong cái vô thình, bây giờ nói đây là hữu thình. Chúng ta thiền chúng ta nhận được cái vô thình không có tiếng nói mà biết, cái đó mới có giá trị.

*“Lưu truyền thanh điển nơi tâm
Hành thông tự giải khỏi lầm khỏi sai”*

Cái lưu truyền phần thanh điển ở bên trên đưa xuống nơi tâm chúng ta, ta không nghe nói nhưng mà ta hiểu cái đó kêu là vô thình đi tới minh triết.

“Hành thông tự giải khỏi lầm khỏi sai”: Mình hành thông tiến hóa đi lên trên rồi, mình tự giải khỏi lầm khỏi sai, khỏi mà bị ta ngồi đó rồi tôi thiền, tôi nghe ông này tới nhắc chuyện này, ông kia tới nhắc chuyện kia, cái đó không có xài được, đi tới cái vô thình không nghe mà hiểu. Đó, nó mới tiến tới cái giới đại giác được.

*“Trước thanh phân rõ an bài
Ngày đêm chuyển hóa lập đài bình quân”*

Trước thanh phân rõ ràng cho chúng ta thấy, an bài cho chúng ta thấy rằng: Thế gian do cái trước khí xuất phát cái âm thanh. Ma quỷ cũng cái trước khí xuất phát âm thanh, mà lên tới thượng giới không

có nữa, kêu bằng tâm tâm tương ứng thì hiểu được cái việc đó.

“Ngày đêm chuyển hóa lập đài bình quân”: Ngày đêm cho chúng ta chuyển hóa, bình quân là không động mới là bình quân, còn động một chút cũng chưa có bình quân được.

*“Tiến lên thanh giải lần lần
Hợp phần sáng suốt muôn phần an vui”*

Mình tiến lên thanh giải lần lần, đi tới cái phần sáng suốt ở bên trên, lần lần nó tự giải. Hồi trước các bạn ngồi, các bạn thắc mắc muốn hỏi cái gì, đợi cho người ta nói trong tai mới hiểu. Rồi bây giờ bạn thắc mắc bạn ngồi bạn thiền một chập, tôi thắc mắc cái đó rồi bạn bỏ đi, tự nhiên tại sao bạn hiểu? Bạn biết trả lời cái vấn đề đó, thấy đó là vô thình không? À! Mà chỉ có cái pháp Vô Vi trực tiếp mới được hưởng cái đó. Mà tu về hữu vi không bao giờ được hưởng cái đó. Hữu vi mong sao tôi nắm chiêm bao, tôi thấy ông thầy, tôi thấy ông Phật, tôi thấy ông Tiên dắt tôi này kia, kia nọ, tôi mới hiểu. Còn cái này không! Tự nhiên nó không thấy cái gì hết mà nó hiểu, cái đó là vô thình là vô sắc giới chỉ Vô Vi mới đạt được.

“Hợp phần sáng suốt muôn phần an vui”: Đó, lúc đó chúng ta mới hợp phần sáng suốt rồi, luôn luôn an vui, chứ không phải như tôi cầu xin ông đó, rồi thấy ông đó hiện trước mặt, ông nói cái gì, cái đó cũng giả nữa, không có được. Trong cái tâm tâm tương ứng mà hiểu, mà tự giải cái đó mới là chánh. Nếu mà chúng ta không có hào quang sáng suốt không bao giờ đạt được cái tâm tâm tương ứng.

*“Tu thời gắng luyện rèn trui
Con đường chánh đạo hợp mùi thanh cao”*

Mình tu mình gắng luyện rèn trui. Bây giờ, mỗi ngày mình luyện tu thì mình phải cố gắng. Mà luyện cái gì? Luyện cái phần trước điển biến thành thanh điển. Cái đó là cái chánh giác ở bên trên, chứ không phải luyện là tôi tập thể thao, tôi đập rầm rầm, tôi đập ngực này kia, kia nọ không được. Sau này, các bạn luyện rồi ngồi trong cái nhẹ nó lẳng lẳng, lẳng lẳng, nó réo, nó kéo, nó rút các bạn lên,

cái phần nhẹ đó, nó mở theo cái nhẹ và trong cái đà tiến tới vô cực vô biên.

“*Con đường chánh đạo hợp mùi thanh cao*”: Lúc nào mình cũng thấy ở ngoài sự động loạn chớ không có ở trong sự động loạn nữa mà ở trong cái chỗ thanh tịnh, thanh cao, cõi mở.

“*Tình thương phát triển tự rào*
Muôn loài hợp nhất thấp cao vun hòa”

Cái tình thương phát triển tự rào. Mình thấy cái tình thương là cái sự cao quý ở bên trên đã sẵn có và diu dặt chúng ta mà do sự sáng suốt của chúng ta đưa lên nữa thì chúng ta có một cái hàng rào tình thương vĩnh cửu, Thiên, Địa, Nhân hợp hòa.

“*Muôn loài hợp nhất thấp cao vun hòa*”: Muôn loài hợp nhất thấp cao đều vun hòa thì chúng ta có an ninh luôn luôn.

“*Chẳng còn tưởng nhớ phương xa*
Chỉ lo tự giải mới là người tu”

Đó, không phải là tôi ngồi, tôi tưởng tượng ông Phật tới giúp tôi, ông Tư tới giúp tôi, ông Tám tới

giúp tôi, những cái chuyện xa lắc xa lơ mà mình cứ nghĩ hoài cái đó là vọng động.

“*Chỉ lo tự giải mới là người tu*”: Mình giải cái trước, mình giải cái động loạn mình đem cái thanh nó hòa hợp với cái thanh như tôi thường nói “*tâm tâm tương ứng*” thì cái gì bạn hỏi, ở đó trả lời liền.

“*Hào quang sáng suốt chẳng mù*
Ngồi đây thấy đó chuyển bù khắp nơi”

Mình có cái hào quang sáng suốt rồi mình đâu có mù nữa, trong cái không động mà biết. “*Ngồi đây thấy đó chuyển bù khắp nơi*”: Mình ngồi đây mình hiểu, mình hiểu có những người nào nhắc mình, mình chuyển bù hết cái phần thanh điển cho họ. Nơi nào cái thanh điển mình cũng sẽ làm việc cho tất cả mọi giới.

(còn tiếp)

(Trích từ băng giảng của Đức Thầy – Sài gòn
ngày 11/9/1977)

Vấn Đạo qua Internet

VẤN ĐẠO TẠI ĐẠI HỘI ÂU Á TƯƠNG HỘI, THAILAND

Võ Thu Sương chép

(tiếp theo phần vấn đạo đăng trong LED 113)

(70) - Vấn: Kính thưa Thầy, chúng con thường được Thầy dạy về luật nhân quả, ai làm thì nhận quả đó, ông làm ông chịu, bà làm bà chịu, nhưng thưa Thầy hiện tại chúng con thấy trong nhiều gia đình cha làm vậy mà con nhận quả xấu như người đời thường nói cha ăn mặn con khát nước. Kính xin Thầy chỉ dạy cho chúng con được rõ?

Đáp: Cái đó là nhân quả liên hệ với nhau, cha làm ác con hưởng cái của đó và hưởng cái giáo dục đó cũng tiếp tục ác như người cha, cha nào con nấy. Nhưng ở xứ Mỹ xã hội văn minh nó khác. Cha làm ác là chuyện của cha mà trường học không bao giờ dạy ác, xây dựng. Cha nó là trường học cho nên người VN đem con qua Mỹ, đi học với người Mỹ là phải tự do. Từ nhỏ là nó đã học làm tổng thống rồi. Về mà cha mẹ chửi trên đầu nó là tự nhiên là nó có luật lệ trong này nó chống trả. Cho nên nhiều người nói sao con tôi qua Mỹ bây giờ nó bất hiếu. Không phải. Mình cho nó học trong môi trường tự do phát triển mà mình phong kiến bắt buộc nó, mình thấy nó xấu với mình, chớ kỳ thật nó đang tiến. Môi trường học hành của nó là như vậy. Tại mình gởi nó vô đó nó phải học cái chiều hướng phát triển. Mỹ là tự do, cạnh tranh mới phát triển. Tự do cạnh tranh mới phát triển. Chớ không phải nói ông kia giàu quá rồi tôi sợ. Không cần biết. Nó giàu nó giỏi nó chế cái đó, tôi chế cái này hay hơn, tôi cạnh tranh với nó. Cho nên xứ Mỹ nó phồn thịnh hơn. Các bạn qua Mỹ thấy không? Rẻ hơn Đông Nam Á. Các bạn có đồng tiền mua chiếc xe đi khắp xứ Mỹ, không ai cản ngăn và không ai hạch hỏi. Chỗ nào cũng chỗ phục vụ, trật tự an nghỉ, không có gì lộn xộn. Mà mình không quen mình chê Mỹ nói tui này nó khó khăn. Không phải. Trật tự của người ta phải làm trật tự của xã hội người ta, không phải khó khăn. Mình khó khăn thì có, người ta không có khó khăn. Người ta lập lại trật tự cho mọi người hưởng. Con đường họ vẽ chữ cho thiệt lớn để mọi người thấy mà không thấy thì là nói làm chi đường lớn quá chạy khó khăn quá, mấy thằng Mỹ này ngu. Không phải như vậy.

Mình ngu mình chửi người ta ngu. Cho nên phải xét lại mình. Cho nên quý vị đã qua Mỹ ở, trước kia trồng rau khổ cực ở VN trong phạm vi đất đai chút xíu, bây giờ qua đây lớn rộng lái xe hơi chạy ào ào, mấy bà đó chạy ào ào. Thằng nào mà qua mặt ầu là ngừng xe dám gây lộn với người ta nữa. Hồi xưa đâu có vụ đó. Mình thấy văn minh và tiến bộ do nền tảng tự do của một người Mỹ đã từ trong khổ và tìm ra công hiến cho mọi người cộng hưởng. Chúng ta phải hiểu cái hay của họ, từ trong khổ mà ra. Và chúng ta mới tới cái xã hội đó thì chúng ta phải chịu khổ. Khổ là tập quán, chúng ta chưa học hỏi được, chưa tiếp thu được, chưa nhận được, chưa hiểu được cái khổ của đối phương, thành ra chúng ta thấy nghịch, chớ kỳ thật là muốn có cái bàn tốt phải là học thợ mộc. Làm thợ mộc phải bào, phải dũa, phải đóng đinh này kia kia nọ nó mới thành cái bàn. Ngày hôm nay người Mỹ học cái gì cũng phải kỹ thuật ở trong trường phải tốt nghiệp, phải học trật tự mới làm cho cái xã hội tốt. Tất cả mọi người làm việc của Mỹ bây giờ phải học, phải có bằng cấp, đó là học cái trật tự mới phục vụ cho chung được. Mà chúng ta không học mà muốn làm chuyện này chuyện nọ rồi chửi tùm lum, cái đó là sai. Cho nên cái chỗ chậm tiến và cái chỗ văn minh của đời là vậy. Văn minh của đời là trật tự. Văn minh của Trời là trật tự của thanh điển và ánh sáng phát quang thanh nhẹ. Mà chúng ta tu hoài không thấy sáng cũng trách ông Trời nữa. Bây giờ ở thế gian trách người Mỹ, bây giờ lên Trời trách luôn ông Trời nữa. Vậy rồi sau này chết rồi đi đâu? Chắc chắn đi xuống địa ngục. Trật tự làm cho mình hưởng, mình không hưởng rồi trách người ta, sai rồi. Chính cái óc mình không có trật tự. Cho nên tôi tu Vô Vi khuyên những người than thở đó nên nhìn nhận là chính tôi sai, chẳng có ai sai thì mới tiến. Học ngu đi để tiến, đừng có giỏi một chút nào hết. Tôi ngu, tôi học tôi mới tiến.

(71) - Vấn: *Chị bạn đạo nhờ con hỏi Thầy bây giờ người tu Vô Vi chết nên chôn hay đem thiêu, việc nào có lợi cho người tu Vô Vi?*

Đáp: Người tu Vô Vi có gia đình đông con, có đất đai thì nên chôn để các con đến chiêm ngưỡng quá trình của cha mẹ hay là ông nội bà ngoại tốt hay xấu trong cái giỗ để nó hiểu nó thức tâm. Vì người VN của mình là kính trọng ông bà cha mẹ chết đi, bằng lòng thờ thì có những ngày kỵ giỗ đó chúng ta mới bàn bạc quá trình ông nội tôi hút thuốc phiện làm sao, ông nội buôn bán đạo đức làm sao, nói chuyện. Cái đó cũng như nhắc lại để độ tha tại trần. Tốt thì họ học, xấu thì họ bỏ. Cho nên có cái tật mới cả nhà bà con tới ăn làm heo cúng quảy rồi nói chuyện ông nội không hà. VN có cái đó. Cái đó cũng hay. Cái đó cũng Thượng Đế chuyển cho sự học hỏi của quần chúng để dự lễ tiên học lễ, hậu học văn.

(72) - Vấn: *Kính thưa DT, con đi làm về tối khoảng 10 giờ thì khoảng 11 giờ con ngồi thiền luôn, con nguyện xong là điểu rút liền trên bộ đầu. Hôm nào con về nhà ngủ 1 giấc đúng 12 giờ con dậy ngồi thiền thì con phải tập trung hơi lâu thì điểu mới rút, cơ thể mệt mỏi mà sao ngồi thiền tốt, còn ngủ đầy đủ tại sao tập trung khó? Kính nhờ Thầy minh giải dùm cho con.*

Đáp: Ngủ đầy đủ là mê thì tập trung khó. Những người thiền lâu năm rồi họ chỉ nằm 5 phút là họ ngồi dậy được rồi. Họ có 5 phút ngủ 1 cái là họ ngồi dậy khoẻ ru, không có gì. Thì nhìn nhận rằng mình làm chưa đúng mức, còn phản trực lần áp cho nên thấy mệt mỏi. Nếu không có phản trực không bao giờ mệt mỏi.

(73) - Vấn: *Phụ nữ có bầu có thể tập thiền được không: Soi Hồn, Pháp Luân Thường Chuyển, Thiền Định, Pháp Luân Chiếu Minh, những phương pháp nào ở trên người phụ nữ có bầu có thể làm được?*

Đáp: Phụ nữ có bầu, mẹ con âu yếm, phải co lười rãng kè rãng tường tới Trời Phật mà niệm Nam Mô A Di Đà Phật mà nghĩ tới cái thai là dạy con tu trong thai, cho nên lúc ra đời nó không giống những con nít của người mẹ không biết lo cho nó. Nó dễ thương lắm. Cho nên Vô Vi có nhiều người đã có thai và tôi chỉ niệm Nam Mô A Di Đà Phật lưu ý cái thai lúc con nít ra, dễ thương, biết thương cha mẹ, quý trọng mọi người, không có phá quấy ai, học giỏi nữa.

(74) - Vấn: *Phụ nữ đang có kinh có thể làm những phương pháp trên hay không?*

Đáp: Có kinh không có liên hệ, không có sợ cái gì hết. Kinh ông Phật ông đâu có nghĩ cái mùi kinh đâu. Ông nghĩ cái mùi điễn, ông nhận cái mùi điễn của mình, mình thiền là thanh lọc bộ đầu, còn cái bộ đó là bộ sa thải, không có quan hệ gì hết. Mình làm đúng pháp nó sa thải nhanh. Cái ngày kinh mình như 10 ngày nó rút ngắn, 5 ngày 4 ngày, 3 ngày không biết chừng. Lần lần nó đi tới có nhiều người tu thét dứt kinh luôn, khoẻ mạnh, không có gì hết.

(75) - Vấn: *Thưa Thầy, đối với những người đã gạt con và gạt những người khác nhiều lần con không thích cộng tác với họ làm bất cứ việc gì dù là việc đạo, như vậy con có chấp không, xin cảm ơn Thầy?*

Đáp: Mình có gì cho người ta gạt. Mình cũng con số không làm sao nói người ta gạt được? Cho nên khi người đời có tiền bị người ta gạt, chính tôi cũng bị gạt rất nhiều, bị gạt thì tôi nghĩ là tiền tôi làm gì có? Trời Phật cho tôi mới có, mà tôi thiếu nợ họ ngày nay họ đòi tôi khỏi kiếm. Họ gạt rồi tôi thấy tôi bình an, không có gì hết, tôi thấy tôi trả được nợ rồi thì tôi bình an. Còn tôi thấy tôi mất của tôi sẽ buồn phiền đó là tôi tự sát. Của trời đất mà, đâu phải của của chính mình. Mà người gạt đó là họ đã tạo tập quán xấu cho chính họ rồi. Mình cứu họ. Cho nên tôi đã nói quá trình tôi bị một người ở Chợ Lớn người ta gạt, bước vô nhà tôi hỏi xưa định gạt 70 ngàn, bà Tám biết hết cái vụ đó. Bà biết coi tướng. Bà nói cái thằng này không được. Ông không nên tiếp xúc với thằng này. Nó tới nó có chương trình gạt ông. Tôi nói tôi hoan nghênh nó gạt, hỏi muốn gạt bao nhiêu? Thì bà nói nó dự định gạt 70 ngàn thì tôi đưa nó 70 ngàn. Bà hỏi tại sao ông điên vậy? Ông khùng hả? Ông tu thét rồi ông khùng hả? Tôi nói tôi đưa nó 70 ngàn thay vì tương lai nó gạt tôi 1 triệu. 70 ngàn là từ đây về sau nó không dám tới gạt nữa, tôi đóng cửa rồi, mà bà đóng cửa là nó tung vô nó gạt bạc triệu à. Tôi cho nó 70 ngàn từ đó về sau không bao giờ dám tới nữa. Nó mượn nó hứa ngày nào nó trả mà không trả, rồi sau tôi gặp nó tôi mời nó uống cà phê, tôi hỏi nó lúc này anh cần dùng tiền nữa không? Nó khóc, nói tôi chừng này tuổi tôi mới gặp anh, ở thế gian này không có người nào. Anh phải đánh tôi, anh phải đá tôi, anh phải đập tôi. Tại sao anh còn mời tôi uống cà-phê và anh còn hỏi tôi còn cần dùng tiền nữa không? Anh thấy tôi khóc không? Đời nào tôi thẳng lưng gạt mà làm sao tôi đi khóc mà bây giờ tôi

khóc trước mặt anh. Anh nghĩ sao về việc đó? Tôi đau đớn, tôi khổ cực lắm, hơn anh đánh nữa. Tôi nói không, nhờ anh gạt bây giờ tôi kiếm tiền nhiều hơn thành ra tôi mới hỏi anh cần tiền không? Anh giúp tôi chớ tôi có giúp anh cái gì đâu. Nói thôi ông, tôi xá tôi lạy ông Phật, kêu tôi ông Phật, rồi đi luôn từ đó không dám tới gặp nữa. Mình lấy cái tâm từ bi khắc phục đối phương là cái tâm chánh. Mình lấy cái tâm nhỏ mọn làm sao khắc phục được đối phương? Không khắc phục được. Mình biết đâu tiền kiếp mình thiếu nợ người ta đó, bây giờ mình phải trả, khẳng khẳng trả cho đủ là mình yên, không có gì khổ đâu. Đám cỏ này mất còn đám cỏ khác. Trời sanh biết bao nhiêu đám cỏ. Cho nên ngựa hay không ăn cỏ cũ. Cho nên đừng có lo. Ngựa dõ mới đòi ăn cỏ cũ.

(76) - Vãn: Kính thưa Thầy, đi tham dự ĐH là duyên thiện lành, nhưng đang trong thời kỳ dự ĐH có vài bạn đạo gặp phải tai nạn nhỏ hoặc sức khỏe không tốt phải vô nhà thương như chị Long. Xin Thầy giải thích như vậy là duyên gì Thầy? Xin cảm ơn Thầy.

Thư Từ Lai Vãng

Qua Mục Thư Từ Lai Vãng, bạn đọc có dịp chia sẻ tâm sự thiết tha của người gởi - các đứa con Vô Vi từ khắp Năm Châu; học hỏi và cảm nhận lòng thương yêu, sự hi sinh tận độ vô bờ của người nhận - Thầy Tám, người Thầy, người cha VÔ VI yêu quý ..... Những lá thư gói ghém tâm tình thấm thiết, nhất là từ các bạn Vô Vi đang ở quê nhà xa tít với hoàn cảnh khó khăn, gút mắc từ ĐẠO lẫn ĐỜI, luôn được hồi âm bằng những lời khuyên giải sáng suốt, chân tình, hướng tâm về chân lý vô cùng siêu diệu.

THƯ GỎI THẦY TỪ VIỆT NAM

LT ngày 1 tháng 7 năm 1997

Kính thưa Thầy,

Con tên là P 61 tuổi, nguyên quán tại QN; từ năm 1988 đến nay thường trú tại huyện L, tỉnh Đ. Chồng của con là L 71 tuổi. Con gái của con là PP 44 tuổi. Cả nhà đều tu theo PLVVKHHBPP. Kính thưa Thầy:

Vợ chồng con từ lúc còn tuổi thanh xuân đến lúc bạc đầu đều là công nhân, cán bộ của nhà nước và QĐND VN, nay đã nghỉ hưu. Kính thưa Thầy:

Đáp: Dự ĐH là may mắn, không sao, rủi có chết cũng không sao. Nhưng mà bây giờ vẫn mình quá, dự ĐH mà nó mưa máu này kia kia nọ cũng có nhà thương lo rồi, nhờ ĐH mà được cứu tôi, có dịp thấy tôi ăn ầu không nhai, nuốt trọn, trầy bao tử, chính tôi hại tôi, có ai hại đâu, ĐH không có hại. ĐH cứu. Cho nên người đi ĐH bị bệnh và được cứu khỏe mạnh rồi phải về lo biết thương yêu mình, giúp cơ tạng, không nên tiếp tục phá hủy cơ tạng của chính mình. Do đâu mới sanh ra bệnh? Có người phá hoại nó mới sanh ra bệnh. Chính mình là người phá hoại. Bộ răng không hợp tác với bao tử là bao tử phải trầy. Nhai nhanh quá. Những người đau bao tử là nhai nhanh không, không chịu cẩn thận, giúp đỡ cơ tạng. Bao tử chỉ bóp làm việc như vậy mà cứ để cục cục vô bóp thét nó trầy. Mình phải hiểu nguyên lý của cuộc sống. Bộ răng giúp cho bao tử và ruột. Nhai cũng không thềm nhai nữa, rồi làm được việc gì? Việc của chính mình không làm. Nhai cho nát thiệt nát nó mới là khỏe mạnh, không có sao.

Con bị rất nhiều bệnh nan y như ung thư tử cung, hẹp van tim, viêm và loét dạ dày và hành tá tràng, gãy đôi cột sống, viêm khớp mãn tính, mùa rét rất đau nhức, đi lại khó khăn, đi chữa trị nhiều nơi mà không khỏi, nên con tự giác làm đơn xin nghỉ hưu từ tháng 8 năm 1978. Trước khi nghỉ hưu cấp trên cho con được giám định sức khỏe, được biết là bệnh nan y, cấp trên khuyên con là ưng đi điều trị Sài Gòn hay Hà Nội thì trên vẫn giải quyết vì sợ không sống quá hai năm nữa. Nhưng con vẫn kiên trì xin nghỉ để được tự do lựa chọn con đường chữa trị cho chính mình. Sau khi được nghỉ hưu từ 1/8/78, con tự nghỉ chắc kiếp trước có làm điều gì

sái quấy nên kiếp này mới gánh chịu như thế này. Từ đó con theo đạo Phật tụng kinh, gõ mõ, rước ảnh, lộng khung thờ, tụng tại nhà, nhưng thấy không hiệu nghiệm. Con lại thêm một bước nữa là đến các điện lên đồng bóng cúng lạy cầu xin để chữa trị nhưng bệnh vẫn không giảm tý nào. Có một lần đang cầu xin Ông Trên thì một vụ nhập xác đồng về xưng là Địa Mẫu, bảo rằng nếu con không nghe, ngang bướng thì bà cho xe cán chết. Khi về con nghĩ rằng nếu thật là Tiên hay Phật không bao giờ có lời lẽ như trên, nên con đi cúng các điện. Ở nhà lo tụng kinh, gõ mõ, nhưng môn tu này rất khó là dễ lộ bí mật, ồn ào, tổ chức dễ phát hiện. Nhiều lần con bị kiểm điểm tư cách người đảng viên CS trước CB là mê tín, dị đoan... Những lần đó đến các điện thì ông chồng con phải đưa đi ban đêm, ông đứng ngoài gác, có gì ông xin hộ và đỡ đầu cho, nhưng không thể lâu dài được vì con nghĩ là mình cầu xin Trên nhiều quá, Trên thì bảo không nghe theo họ sẽ hại đến tính mạng mình nên thôi là đúng.

Kính thưa Thầy: Duyên lành lại đến, một hôm con đang bế tắc con đường tìm tâm linh chân chính, đến nhà bà bạn ở ĐN chơi, tâm sự về bệnh tình... thì gặp con gái bà bạn là sinh viên trường Đại Học Tổng Hợp H. về phép, cháu nghe con tâm sự về sức khỏe và đang chọn con đường để tu học, thì cháu lại cho con 1 quyển sách Tôi Tâm Đạo 1-2-3 do anh H. viết, được quyển sách ấy, xem thoáng qua, con mừng vô kể, con xin luôn đem về nhà làm tài liệu luyện tập để tu theo pháp của Đức Thầy. Kính thưa Đức Thầy, từ khi đọc được quyển Tôi Tâm Đạo 1-2-3 từ 1/79 đến nay con luyện tập chưa bỏ một đêm nào, từ đó hằng năm con đều vào SG tìm đến anh H. và anh N. để được học hỏi thêm. Sau này lại tìm đến anh Sáu L. Bình Thạnh và bà B. ở cư xá TĐ để học hỏi kinh nghiệm tu tập. Kính thưa Thầy, tâm nguyện của con là làm sao gặp được Thầy để thỏa lòng mong ước một vị ân sư đã đưa con vào con đường tu chính pháp, giúp cho con giải quyết nghiệp trần, từ nhiều căn bệnh hiểm nghèo khó trị, sống tạm vài năm để rồi rời khỏi cõi trần, nhưng nay đã 10 năm rồi vẫn còn sống, vẫn khỏe mạnh, sáu bệnh nan y nay không còn nữa. Từ 42 cân con lên đến 63 cân lúc trên 58 tuổi, từ 60 tuổi đến nay còn gần 60 cân, đặc biệt da thật hồng hào, tươi vui khỏe mạnh. Kính thưa Thầy: Ông chồng con thấy con tu theo pháp của Thầy có hiệu quả rõ rệt, không tốn tiền, không tốn thuốc mà những bệnh nan y đều tiêu hết, người khỏe, trẻ hơn xưa, đúng là cái lão hoàn đồng, nên ông ấy đã vào tập luyện từ 7/91 đến

nay, theo ăn chay trường cả nhà, giảm và đi đến bỏ hút thuốc lá, không nghiện rượu chè. Chồng con hay đau đầu, bị cột sống, nhưng ngồi và soi hõn, thiền định, nay cũng đã đỡ nhiều, không tốn tiền thuốc. Thầy ơi! Con quá thương, quá nhớ Đức Thầy, con luôn tâm niệm là làm sao gặp được Thầy là một vinh hạnh nhất đời con. Được tin Đại Hội Vô Vi Á Âu Tương Hội tại Thái Lan năm 96, con đã làm đủ thủ tục để đi dự Đại Hội cùng gần 90 bạn đạo VN, nhưng rồi tan biến mất, đã đi không được mà công an còn gọi lên thẩm vấn. Con đến công an vui vẻ trả lời là nhiều căn bệnh và tình tiết như trình bày trên với Thầy cho công an nghe, và nói với công an rằng con tu theo pháp ông Lương Sĩ Hằng PLVVKHHBPP nhờ đó mà lành bệnh, mạnh khỏe lên cân như hôm nay. Họ rất ngạc nhiên, nhờ con bày họ tập như con và chỉ nhà con, hẹn ngày họ đến con cho họ 1 quyển Phương Pháp Công Phu của Đức Thầy để họ tập. Từ đó đến nay gần 7 tháng rồi chưa thấy họ trả lời ra sao cả. Kính thưa Thầy, trên đây là tóm tắt đôi nét về con đường tâm đạo của con và chồng con để Thầy cho thêm lời dạy và con qua thực nghiệm một thời gian dài có 1 điểm hơi là con xin trình bày để Thầy minh giải cho con hiểu thêm:

1- Qua 17 năm công phu ròng rã không bỏ một đêm nào thì ngay trên đỉnh đầu nơi xoáy óc có một lỗ trống từ từ mở rộng đến nay đường kính cỡ 4-5 cm, chỗ ấy rất mềm và vòng quanh chỗ ấy hơi mềm hơn chỗ khác.

2- Khi gặp anh H., anh bảo con ngồi thiền giờ âm từ 7 giờ tối đến 11 giờ đêm vẫn được. Con chưa dám ngồi vì sợ ma nhập, nhưng tháng 4/97 gặp anh N. về phép anh có ghé nhà con thăm chơi trên chuyến cùng đi VT về, anh N. cũng bảo con là chị Phương nên ngồi thiền giờ âm như anh H. đã bảo trước, nghe lời chỉ dẫn của 2 ông anh đi trước, con đã ngồi từ tháng 5/97 đến nay từ 7 giờ đến 1, 2 giờ sáng con xả thiền và đi ngủ, nhưng lại có một số đông bạn đạo VN bảo con đừng ngủ, mà ngồi theo Thầy chỉ dẫn. Vậy thì việc đó như thế nào, Thầy giải cho con.

3- Sau khi thiền xong (từ 7 giờ đến 1, 2 giờ sáng) con xả thiền đi ngủ, có đêm thấy cả lũ ma vào phá con, nhưng trong giấc mơ con thấy con ngồi tư thế thiền, miệng co lưỡi, răng kè răng niệm Phật, bảo họ đi tu đi, đừng quấy phá nữa, thế là một lát sau đi mất. Khi tỉnh giấc thấy mình đang nằm ngủ chứ không phải ngồi thiền, niệm Phật, đuổi ma, vậy cái đó là gì, mong Thầy giải cho con.

4- Cũng là việc thấy ma thật tương tự như trên: có một đêm đến đúng 11 giờ con dậy đi súc miệng, rửa mặt, chuẩn bị chải tóc trước khi vào thiền, từ buồng tắm đi ra, con thấy ông chồng con dậy đứng xoa tay và nhìn con, xong ông ấy mở cửa hông đi ra. Con từ buồng tắm đến cửa hông thì cửa không mở, con ráng bước lên phòng nhà trên thì thấy ông chồng con đang ngủ, từ đó con lạnh hết cả người, trong tâm nói là ma rồi, trong lúc ngỡ là hờ miêng ra chải tóc, chưa chải tóc xong thì tê hết cả người, ráng bò đến ghé ngó thiền, con làm thủ tục vào soi hồn, thiền định co lười, rãng kễ rãng, niệm Phật, đến 2 giờ sau tỉnh lại con xả thiền, đến sáng hôm sau thấy mặt mày xám xịt, cả tuần chưa lại sức, vậy điểm thứ 4 này là gì nhờ Thầy giải cho con.

5- Con công phu được 6 tháng, trong lúc đi dạo xóm thì bị 1 con chó dại cắn con một miếng vào ống chân lúc 12 giờ trưa ngày trước đến 12 giờ khuya cùng ngày con đang ngồi soi hồn thì nghe tiếng chó sủa rất to 2 bên lỗ tai, nghe chó càn sủa thì con càng ngộp thở và không co lười rãng kễ rãng được, nhưng tâm ý vẫn niệm Phật, và Soi Hồn, Pháp Luân Thường Chuyển và Thiền Định, đến lúc chó hết sủa con hết ngộp, bỏ tay xuống thì xem đồng hồ đã 2 giờ rồi, sáng hôm sau đến chủ có chó cắn đó thì chủ nhà bảo nó sủa lúc 12 giờ đêm, sau sủa cách gần 2 giờ nó chết. Con chó rất mập to, khi chết chỉ còn xương bọc da, vậy điều đó là gì, có phải do có tâm tu mà giải nghiệp chó dại cắn chết không? Nhờ Thầy minh giải cho con. Chó sủa chết cùng 1 lúc con đang soi hồn nghe trong tai chó sủa, tại sao lại trùng hợp một giờ.

Qua 2 lần gặp ma, chó dại cắn, người con bủn rủn tay chân, đuối sức, tại sao vẫn ngồi tư thế thiền, Soi Hồn, Pháp Luân Thường Chuyển suốt 2 giờ mà không mỏi mệt, đến tỉnh lại mới biết là đã 2 giờ rồi, nếu độ sức thì chắc con không chịu nổi, nhưng tại sao gặp nạn mà con vẫn thiền định được, và chính nhờ kiên quyết ấy mà vượt qua và tồn tại đến hôm nay, con suy đoán là có Bê Trên hỗ trợ, chứ con chả có tài cán gì. Mong Thầy minh giải cho con.

6- Còn một việc cuối cùng con xin hỏi Thầy giải cho con:

Con có một thằng bé cháu ngoại nay được 5 tuổi, mẹ nó tu và ăn chay trường từ 79 đến nay, cháu sinh ra có 3 vá trên đầu, 2 bên có nhô 2 cục xương như 2 cái sừng, thường đêm ngồi thiền con thấy cúi hờn nó 2, 3 lần nhưng tỉnh lại thì nó không ở đó mà nó ngủ với mẹ nó, vậy mong Thầy cho lời giải cho con.

Đã lâu chưa viết thư thăm Thầy, nay lần đầu tiên thì thư quá dài, con tạm dừng bút tại đây. Kính chúc Thầy an khang trường thọ để điều dắt đàn con trở về nguồn cội. Con xin gửi lời thăm bà Tám và cô Tuyết vui khoẻ tâm thân an lạc.

Tôn kính,
Con P.

THƯ HỒI ÂM CỦA THẦY TÁM
Montreal, ngày 18/9/97

P. con,

Thầy vui nhận được thư con đề ngày 1/7/97 được biết con đã trải qua một cuộc thử thách lớn lao nhất của phần hồn, từ lúc chào đời cho đến nay. May thay và lành thay, con đã ngộ PLVVKHHBPP, dốc lòng tu sửa cho chính mình, hướng về phần hồn và tiến hóa. Con và chồng con cũng đã nhận thức được cuộc đời là tạm: mất mũi tai miệng nghe theo một lý thuyết xây dựng thiên đàng tại thế, nhưng ngược lại tai nạn và khổ nghèo lại triển miên tại thế thì có.

Tại sao chúng ta thật tâm thật tình góp công góp của xây dựng mãi, nhưng chưa bao giờ thành đạt được? Ngày hôm nay con tu về PLVVKHHBPP thấy rõ phần hồn là chánh, xác là tạm, cảnh đời và chế độ kèm chế cũng là tạm - chỉ có phần hồn mới thật sự tiến hóa về cõi thanh nhẹ của trời đất, gọi là thiên đàng vô sanh bất diệt. Con bằng lòng tu tức là giải bỏ tất cả nghiệp tâm, không ôm chấp và giải quyết trần đồ tâm linh tiến hóa tới vô cùng, thì chúng ta sẽ được mạnh khỏe, thức giấc trở về thiên quốc chung sống hòa bình thay vì ôm xác phàm, nhận lãnh mọi sự kích động và phản động không lối thoát. Ở đời này, có thanh có trược. Thanh là cõi Tiên Phật, thiên đàng. Trược là hãm he, giết chóc, hù hiếp tạo ra tà thuyết, u ơ không lối thoát. Con đã xác nhận sự tiến hóa của tâm linh của chính con, con tự tu tự tiến, không cầu xin nhờ đỡ bất cứ hồn ma nào giáng lâm xuống thế gian, xưng danh đủ thứ, nhưng rốt cuộc chúng nó là phần tử vô trách nhiệm, ham địa vị để hưởng ngũ vị mà thôi, đòi hỏi cúng quảy, quần áo, trang bị cho tốt đẹp dưới mắt phàm, ngược lại Tiên Phật là phần hồn giải nghiệp, tự tu tự tiến phát triển đến thanh nhẹ vô cùng. Phần hồn tiến tới điển giới thanh quang tốt đẹp, ánh sáng lộng lẫy hộ trì tiến hóa. Hiện tại ở Việt Nam, âm binh đang lộng hành, lập ra đạo này đạo nọ để thống trị phần hồn là điều không cần thiết cho toàn dân.

Con ma có thể biết trong túi con có mấy đồng, mấy các nhưng không làm được việc cứu phần hồn tiến hóa, đồn nhau bước vào cõi âm u không thoát, lúc chết sẽ bị tội tham dâm tại địa ngục, càng không có lối thoát hơn. Tại sao người tu lại tham dâm? Vì hoàn cảnh xung quanh của những người mê tín dị đoan đã bùng nổ và đóng góp, tạo thành họa lạc và bất chánh. Tu theo đạo này đạo kia nhưng rốt cuộc phải thọ tội tại địa ngục là vậy. Ngược lại, con bằng lòng tự tu tự tiến, cương quyết dừng mãnh hành triền thì phần hồn càng ngày càng sáng suốt minh mẫn, dứt khoát tình đời, tiến hóa trong thanh tịnh, dù có chết đi nữa, cũng không có tội vì PLVVKHHBPP thực hành đúng đắn thì chỉ có giải nghiệp tâm, tức là dứt khoát tội tình tại thế và không tiếp tục tạo nghiệp, thì làm sao phần hồn bị họa được? Phật không có hộ phò, chúng ta dốc lòng tu đến đó thì pháp lực của Phật sẽ ảnh hưởng và dẫn tiến chính chúng ta. Mục đích của người làm cách mạng - cách mạng là sao? Dứt khoát xa lìa thất tình lục dục thì phần hồn mới được siêu thoát. Nếu làm cách mạng, ôm xác ôm tiền thì tạo dục cho tâm thân bất ổn trong giờ phút lâm chung. Con và vợ chồng con đã hy sinh quá nhiều, nhưng học được gì? Chỉ học được sự thù hận mà thôi, tức là tự sát chứ không thoát nghiệp. Lúc tuổi trẻ, Thầy cũng rất quý mến những người đã hy sinh vì đất nước, nhưng cuối cùng Thầy đã xét lại thời gian của cuộc sống đều giới hạn, không thể thực thi đường lối không thoát tục được. Cho nên Thầy tìm đường tu cho tâm thân hoàn tất, hướng về nguyên lý hóa hóa sanh sanh của Trời Đất mà tiến thân. Càng tu càng thấy sự vi diệu của Đấng Toàn Năng đã an bài cho chúng ta vượt qua không biết bao nhiêu khổ cảnh trước mắt và trong tâm, nhiên hậu mới cảm thức được điều lành của Trời Đất đã hành sự. Niềm tin của Thầy từ đây tới lúc bỏ xác không bao giờ thay đổi. Các con đã thấy, Thầy một thân một mình không tiền không bạc đến ở xứ người, nhưng vẫn đi đây đi đó, khuyên độ mọi tầng lớp tâm linh tiến hóa. Ngày hôm nay con cũng đã nghe không nhiều thì ít sự vi diệu Thầy đã thành hình tại hải ngoại; được nhiều người quý thương và bằng lòng tự xây dựng như Thầy. Thầy càng tu càng nhỏ, ở VN thì càng tu càng lớn, chức vị càng to; đó là trật đường rồi! Thầy không biết lấy danh từ gì hơn là thấy mình như một cậu bé đang giao du khắp càn khôn vũ trụ, giữ vững lập trường tự tu tự tiến. Ma quỷ ở cõi trên cũng không ít, nhưng Thầy trì tâm niệm lục tự Di Đà, mọi sự đến với Thầy tự nó sẽ tiêu tan, đến ngày

hôm nay Thầy vẫn bình an và khỏe mạnh, dần thân phục vụ nhân loại không ngừng nghỉ. Những gì Thầy kể ở bên trên, chính vợ chồng con cũng ý thức được và ước mong xây dựng cho chính mình, thì tương lai sẽ ảnh hưởng những người kế tiếp. Cầu mong quốc thái dân an, ăn cơm trời phải hiểu tình trời yêu quý. Tuy người thế gian lao động trồng tía, nếu không có nguyên khí của Trời Đất thì cây lúa làm sao hình thành tại mặt đất mà nuôi dưỡng quần sanh.

1. Nếu con trì tâm niệm Phật nơi đó, thì nó sẽ phát triển điển tâm - nơi đó mới thật sự tâm hành pháp của con, càng tu sẽ càng sáng suốt và sẽ hiểu được nhiều điều mà hồi nào đến giờ con chưa hiểu được. Cố gắng niệm Phật nhiều hơn, thì nơi đó sẽ trụ tốt.

2. Nên ngồi bắt đầu từ 9 giờ tối cho tới sáng nếu có thể ngồi được. Từ 9 giờ đến 11 giờ, âm khí mặt đất và cơ tạng sẽ tan biến dần dần, cho nên bên ngoài này có nhiều người đã cố gắng thiền từ 9 giờ đến 5 giờ sáng, sau đó họ tiếp tục đi làm, vẫn khỏe mạnh và tươi đẹp. Họ đã ngủ được trong lúc thiền, thật tâm dừng mãnh tiến về thanh quang thanh nhẹ. Tại VN, có nhiều người thiền từ thời nhưng mà không hiểu luật trời thì cũng như không. Giờ tí từ 11 giờ trở đi là giờ trời đất thông khai, không có ma quỷ phá khuấy, nghiêm chỉnh tu từ giờ đó trở đi thì tốt lắm. Tu đúng theo nghiêm luật của trời đất, đừng nên tham tu nhiều giờ mà không kết quả. Tu không đúng luật là mang danh tu mà thiếu tu.

3. Cái đó là vì khi con nằm xuống, phần vía của con chạy trong cơ thể - trong cơ thể của con cũng có cõi âm, kích động và phản động, hưởng ứng theo trước khí bên ngoài xâm nhập. Đó là chứng minh con tu không đúng giờ vận hành của càn khôn vũ trụ, hay thấy chiêm bao là vậy, nhưng con nhớ cố gắng niệm Phật thì những chuyện lẽ tẻ đó sẽ tan biến không còn ở trong tâm thức của chính con - gọi là giải nghiệp, thì không còn nghiệp lai vãng trong lúc thiền nữa.

4. Cái đó là vía của con nhẹ xuất ra cảm ứng như vậy, chứ không sao đâu. Tu về PLVVKHHBPP, kẻ hung hóa hiền là vậy.

Từ đó con thấy sợ sệt, thì trì tâm niệm Phật, thì lần lần con sẽ hết sợ và vui lên. Tất cả đều từ trong cơ tạng của chúng ta xuất phát ra, nếu chúng ta ăn uống bất cần, thì âm dương bất hòa thì nó sẽ xảy ra những việc chúng ta thấy mà người khác không thấy. Nhiều người tu theo PLVVKHHBPP thích xem phim chương, đọc truyện tào, thì sẽ thấu nhận

chuyện mơ hồ, biến thể ra nhiều cảnh Tiên Phật, tự xưng danh là ông này ông nọ, nhưng gia cang và tâm thân bất ổn, bệnh hoạn không hay. Tội nghiệp cho những người đó, không thành thật và trì tâm niệm Phật, tưởng lầm sách vở là chánh, kinh kệ là hay nhưng không hiểu sự dối trá của văn chương là sắp đặt cho gọn mà thôi: mê lầm trong mê lầm, tưởng mình là thật sự ngộ được Tiên Phật, lãnh nhiệm vụ đi đây đi đó quyến rũ người tu theo họ, nhưng cuối cùng cũng phải bị tan rã, không tiến hóa nổi. Mỗi hành giả tại thế gian cương quyết tự tu tự tiến thì mới giải quyết được trận đồ tâm linh của chính mình, và dần thân độ đời. Tu theo Phật thì phải bằng lòng hành khổ như Phật, chứ không phải vào chùa cầu xin Phật độ là được đâu. Phật ở chùa là Phật gỗ. Phật vốn không, thanh nhẹ vô cùng, vô hình vô tướng, chỉ có người tu VôVi, khai triển điển tâm thì mới thấy ở cõi thanh nhẹ, chứ không phải trong căn nhà nhỏ hẹp ở thế gian đâu. Cho nên Thầy đã khuyên bạn đạo trước khi rời khỏi VN, đã đặt kiếng VôVi khắp các nơi để cho người tu VôVi ý thức rõ sự trong lành và thanh nhẹ của trời đất mà tu, hướng tâm về trong lành thì luồng điển Đại Bi mới quang chiếu cho hành giả tu thiền. Tu Vô Vi là phát triển điển năng sẵn có của chính mình, tiến tới vô cùng nhiên hậu mới thấy đời đạo là gì? Đời là trước, Đạo là thanh.

5. Đó là cơ hội con đã giải được nghiệp cho con và chó. Chó cũng là một phần hồn bị dọa. Vậy con nên lo niệm Phật, cầu xin cho con chó được siêu thăng tịnh độ; con có cơ hội phát triển tâm từ bi. Con sẽ xác nhận cho mọi người sự liên hệ về điển quang, không xa cách mà chỉ có tu mới giải quyết được nghiệp duyên, ngược lại người đời khi hiểu được chút đỉnh bùa phép thì không giúp người mà lại làm tiền của người khác, tức là tạo nghiệp lực cho chính họ - triển miên như vậy, thì sẽ hình thành ác nghiệp, tức là nạn tai, có nhân có quả, con có bị chó cắn cũng theo luật nhân quả mà thôi, không có gì phải lo, chúng ta tu trì tâm niệm Phật, giải quyết nghiệp lực thì chúng ta sẽ trở về thanh giới dễ dãi hơn. Con thấy hoa sen từ vũng bùn vươn lên, hình thành tốt đẹp, thì con nhìn lại cuộc sống của con cũng không khác gì cuộc sống của một cây sen, ngày nay bộ đầu con sẽ bắt đầu ươm nở tốt, không khác gì hoa sen - con dày công niệm Phật và tu luyện đứng đắn thì con sẽ có cơ hội hái hoa dâng Phật - Hoa hạnh đức của chính con nghìn năm không héo, mới thật sự là hoa của trời đất.

6. Cháu của con nhờ con gái con tu nên nó mới có cơ hội bước vào chỗ thanh sạch mà tiếp tục tu tiến. Nó cũng là một phần hồn tu chưa đắc, có duyên lành đến với con trong tình thương âu yếm, xây dựng cho nhau tiến hóa ở kỳ này. Vậy con nên vui nhận cháu và giúp cháu tu. Mẹ nó có thiền, thì sau khi thiền, lấy tay sờ đầu nó, và cho nó nghe băng niệm Phật của Thầy - lớn lên nó sẽ thực hành trong đạo đức, và học hành khá hơn các đứa trẻ khác. Những phần hồn giáng lâm xuống thế gian, tức là phần hồn từ 33 giới giáng lâm - nhập xác để học nhin nhục để tiến hóa. Còn những phần hồn từ cầm thú tiến hóa thì thích ăn thua tranh chấp, tạo loạn cho xã hội, không có lối thoát. Các cõi đều giáng lâm xuống thế gian học hỏi, nhin nhục và tiến hóa về cõi trời. Cho nên, cõi trời lên xuống nườm nượp, chứ không phải chỉ có một vài hình ảnh đề cao để bán đạo ăn như ở thế gian - xây chùa cho lớn, xây hình cho to nhưng không chỉ dẫn cho mọi người biết phải thực hành giải tiến và hiểu rõ căn cội của chính mình, là điển khí của trời đất đã tạo thành, cho nên bị lầm lạc mê tín dị đoan rất nhiều. Giới đó càng ngày càng bành trướng, rất tai hại cho toàn dân, tin theo đó mà hành sai là nguy hiểm cho phần hồn.

Chúc vợ chồng con khỏe mạnh và tiếp tục thực hành trong thanh tịnh. Cần thực hành để hiểu nguyên lai bốn tánh của chính con, nhiên hậu mới có cơ hội tiếp xúc với Trời Phật. Con tu đến đó, con sẽ thấy Trời Phật là bình đẳng, lúc nào cũng nâng niu và xây dựng chúng ta.

Quý thương,
Lương Sĩ Hằng

THƯ GỎI THẦY TỪ VIỆT NAM

L ngày 16 tháng 7 năm 1997

Thầy kính mến cùng quý bạn đạo thân yêu,

Thưa Thầy, nhân dịp ba mẹ chúng con gởi thơ qua Thầy, chúng con mạo muội biên thư gởi Thầy. Trước kính chúc Thầy mãi mãi sống ở trần thế để đàn chiên có chủ khỏi sa vào tội lỗi, chúng con cùng quý bạn đạo ở quê hương VN lúc nào cũng hướng về điều Thầy khuyên dạy. Chúng con rất cảm động, Thầy nói trong băng:

Thầy lo nghĩ cho quý bạn đạo, Thầy ân cần mong đợi cho tất cả mọi người có tâm đạo, trở về với cội nguồn lo tu niệm, ăn ở xứng đáng là môn đồ Phật Pháp Vô Vi Huyền Bí. Gia đình chúng con

nguyên ăn ở sao cho xứng đáng là bạn đạo cùng hoà hợp đại gia đình Phật Pháp Vô Vi Huyền Bí. Kính thưa Thầy, gia đình chúng con có những việc sau đây không rõ tốt hay xấu?

Vợ con là P. 43 tuổi, con 55, tên con là Đ., chúng con đang dở đường duyên nợ, nên chúng con mới chấp nối lại năm 1995, năm 96 vợ con mang bầu, thời gian mang bầu thì mọi người khuyên nên ăn mặn vì chúng con trường chay. Họ còn nói nào là ăn chay sau này sanh con mất dinh dưỡng, và có thể mù mắt, nói đủ chuyện này nọ làm cho nản lòng. Nhưng với người có tâm đạo thì vẫn giữ quyết tâm không bao giờ lay chuyển. Việc ăn chay là cứ ăn, không thể sa ngã. Mỗi con người sanh ra đều có số, sống chết do Thượng Đế an bài, không nản lòng sa ngã. Cũng đi khám thai, y bác sĩ cũng nói như thế, nếu ăn chay lúc sanh sẽ bị băng huyết và nguy cho tánh mạng, nên ăn mặn là tốt. Nhưng con nhất quyết không nản lòng. Đến ngày mùng 2 âm lịch tháng giêng 1997, vợ con chuyên bụng xuống bệnh viện L., ở đây bệnh viện không nhận nói là khó sanh nên chúng con đành phải đón xe đò đi tự túc từ L. đến Bệnh Viện Từ Dũ, 60 km rất là khó khăn. Vì không tiền nên đành cam chịu. Khi đến bệnh viện Từ Dũ, vào phòng cấp cứu họ khám, chuyển vào phòng mổ nói sanh khó phải mổ. Nếu muốn không mổ thì mất con, còn đẻ con thì phải mổ. Chúng con quyết định là mổ để lấy con vì lòng nhân đạo, không thể làm những điều tội lỗi, đành lòng giết con mình sao đành?

Khi mổ bắt con, cháu ra đời cân 1 kg 98. Mẹ còn nằm phòng lạnh, còn cháu bé thì gởi qua lòng kiếng để nuôi trẻ mất dinh dưỡng. Người nhà theo chỉ đứng ở ngoài nhìn thôi. Các cô y sĩ cho biết là cháu bé bị có tật 2 chân chắc sau này đi khắp khênkh. Lúc bấy giờ con ra buồn và tủi thân, chỉ biết niệm Nam Mô A Di Đà Phật vì nghe trong băng Thầy nói nên chúng con nhớ làm ngay, sau 5 ngày cho xuất viện ẵm cháu về. Cho đến hôm nay là cháu trên 5 tháng mẹ tròn con vuông chẳng hề hấn gì và không có bệnh tật chi cả. Thưa Thầy cùng quý bạn đạo, việc con kể trên đó phải là những điều lành cho các gia đình bạn đạo Vô Vi hay là có lòng tin mãnh liệt được ân đức như thế. Thưa Thầy cùng quý bạn đạo, nếu đức tin yếu mềm dễ bị sa ngã việc chay mặn. Đến hôm nay tất cả xóm ai cũng lấy làm ngạc nhiên nghĩ rằng không được như vậy. Kính thưa Thầy, riêng phần con mới theo đạo hơn 2 năm con ăn chay

lo tu, theo đạo vợ. Trước đây con bị bệnh tai biến mạch máu não nên dễ bị lên máu. Nhưng từ ngày con ăn chay tuyệt nhiên hết lên máu mà có phần sức khoẻ tốt. Có một bữa sáng 4 giờ còn mờ sáng con đi chợ lên giốc nên con xuống xe đạp dẫn bộ đi cập lè, có 2 xe chạy cùng chiều, chiếc xe Honda chạy trước đụng vào lưng con rồi ngã ra cả xe lẫn người đều nằm ngã nghiêng xuống đất, rồi xe thứ 2 ngã chồng lên cũng thế. Nhưng riêng phần con lại không hề hấn gì. Đây cũng là phép lạ vì con đi xe, chạy xe cũng niệm Nam Mô A Di Đà Phật, thật là phép lạ, niềm tin mãnh liệt.

THƯ HỒI ÂM CỦA THẦY TÁM

Thơ 2:

TĐ. con,

Thầy vui nhận được thư con đề ngày 16/7/98 được biết gia đình con vẫn bình an và vui hành theo pháp. Niệm Phật để khai triển huyền bí của nội tâm có thể cứu trong đường tơ kẻ tóc. Con ăn chay là con có tâm lành, không muốn tiếp tục gây sát hại thú vật, tức là con có cơ hội phát triển tâm từ bi, Trời Phật thanh nhẹ không bỏ con, mà mong con tiếp tục tu tiến để có cơ hội hội ngộ cùng Trời Phật mà tiếp tục tu hành tinh tấn hơn. Càng niệm Phật sẽ càng dứt khoát sự tham dục trong nội tâm, thì phần hồn mới tiến hóa tốt.

Mỗi người tại thế gian ai ai cũng có nghiệp lực mang theo từ tiền kiếp đến bây giờ đã và đang bám sát trong thần kinh khối óc của mỗi người, chịu ăn chay đầy đủ. Hiện tại khoa học đã chứng minh cho thấy rõ loại trái cây và rau cỏ nào có cặn bã acid nhiều, và bổ ích cho cơ tạng - chúng ta nên tìm những tài liệu đó đọc cho kỹ, để ăn uống cho thích hợp theo thời tiết - rau cải ăn đúng với cơm thơm ngọt của trời đất, thì máu sẽ được tốt, tế bào sẽ phát triển trong trật tự... Ở ngoài này, những người giàu có lán lán từ bỏ ăn thịt, họ tìm chất bổ của rau đậu mà ăn - Họ cũng rất khỏe mạnh. Con đã tin nơi huyền diệu của Trời Phật mà tu tiến, thì con không phải là người nghèo. Con không ăn thịt thì con sẽ bớt tham và bớt dâm, khi chết không mang tội tham dâm mà sẽ bị đọa. Chúc vợ chồng con vui tiến trong thanh tịnh.

Quý thương,
Lương Sĩ Hằng

Thi Ca của Đức Thầy

Sàigòn, ngày 12 tháng 2 năm 1978

Muôn hình vạn trạng đồng quang tiến
Sắc khí tương chiêu giao cảm liên
Bình định tâm hồn chung thức giác
Chuyên hành khai triển pháp hòa thiên.

Hòa thiên thanh điển giao liên
Triền miên học hỏi dẹp phiền một bên
Đạt thanh tự tạo tảng nền
Trong không mà có chí bền vững tu
Nơi nào cũng có chữ ngu
Trùng tu tiến hóa an du đời đời
Tự mình sắp xếp tự rời
Tranh đua cõi tạm mở lời nhủ khuyên
Khuyên người cố gắng tham thiền
Khai thông trí điển ngộ miền hư không
Hư không tăng tiến nhiều vòng
Tăng gia thanh điển hòa đồng nơi nơi
Thế gian cho đến lưới trời
Nơi nào cũng đến cũng rời tiến lên
Tham sân động loạn vắng quên
Tình thương đạo đức lập nền tiến thân
Cảm thông muôn lý muôn phần
Mênh mông trời đất xét cân lòng người
Càng tu càng tiến càng tươi
Người người quý đạo người người yên vui
Thực hành tiến triển rèn trui
Trở về thực chất hưởng mùi phước ân.

Lương Sĩ Hằng - Vi Kiên

NHÂN GIAN DU KÝ (tiếp theo)
của Thánh Hiền Đường

Dịch Giả: Đào Mộng Nam

Hồi Bốn (tiếp theo)

LUẬN VIẾT SÁCH LUẬN CÔNG ĐỨC, Ý TRỜI KHÉO BÀY CÙNG XÉT KÍ
LUẬN TAM THỦY LUẬN BỒ ĐỀ, DUYÊN THIÊN LỜI GIẢ VÀ NGHĨA THẬT

...
Thái Sinh: Nếu vậy thì biết giảng sao đây?

Duyên Sinh: Bởi vì lúc đó có một chén nước đục thứ hai đổ vào, và nước lại không có tác dụng làm cho trong, đó không phải là tự tìm sự khôn ngoan sao? Nguyên nhân là tại đó.

Thái Sinh: A, tôi đã lãnh hội được ý nghĩa huyền cơ đạo lớn của Đại Đức vừa giảng giải, một số đệ tử của Thánh Hiền Đường chưa phá nổi chướng ngại được ví với chén nước trong thứ nhất, khi bị đem đổ chung với chén nước thứ hai khác thì vô cùng khôn ngoan.

Duyên Sinh: Đúng vậy, đó là tâm cảnh của chính mình, gốc tâm chưa đạt tới bản tính Phật, do đó phản tác dụng lẫn nhau rồi sinh ra phiền não cùng vô minh. Bởi vậy mà nước Thánh giống tính Phật, tính Phật lớn, tâm Phật vô lượng giống tựa hư không vô cùng vô tận, không lớn không nhỏ, không oán không giận, không ác không thiện, không riêng không rẽ, xuyên phá hư không, bao dung tất cả. Nay Thánh Hiền Đường gặp pháp nạn thì chính là ẩn chứng, trước đây tạp chí Thánh Hiền không ngừng gặp sóng gió, nguy như trứng xếp cao, đó là nước trong bị nhiễm đục, xảy ra đúng như lời tôi đã nói năm qua, đó cũng chính là lúc khảo nghiệm chân thể tính kim cương của đệ tử Thánh Hiền Đường. Cho nên kẻ tâm mình trong sáng như mặt trời giữa trưa thì luôn luôn quang minh, còn nếu như tự làm đen tối tâm mình giống như mây đen trùm phủ, không thể thanh

tịnh. Nếu nhìn ngược vô trong, thấy toàn bóng tối mới hay là sự vô minh do mình tạo ra, còn tâm này mà tự biết trừ sạch bóng tối của mây đen thì tôi cho là tạp chí Thánh Hiền Đường đã đi vào cảnh giới “nước Thánh”, đó là tất cả nguyên do, vậy hiểu rõ được lẽ này ắt là an nhiên bất động, chính là bản tính “vô thượng bồ đề”. Kẻ không sáng được lẽ này, tâm đạo bàng hoàng, niềm tin dao động, tâm trở thành riêng tư, cố chấp uổng phí cả bao năm khổ cực tu dưỡng, giống như ngàn ngày lượm củi một ngày đốt sạch, lửa thiêu cháy rụi rừng công đức, muôn công ngàn đức chỉ một đêm cháy thành tro, đó là tất cả nguyên nhân.

Thái Sinh: Những điều Đại Đức vừa trình bày là sự tiên tri thấu suốt tương lai, tâm pháp quả là cao minh, đã đạt mức Vô Thượng Bồ Đề, “không” là tâm Phật, tròn vo chẳng còn góc cạnh, chẳng trước chẳng sau, không thiên vị không cố chấp, luôn luôn trong sáng, đó là người phát huy đạo lớn, nếu như tâm còn phân biệt, chưa diệt được tận gốc sự chấp trước cái riêng, cái ta liền bị rớt ngay xuống cội “hữu” lẫn lộn hoài trong ba nấc thang “tam thừa” là thượng thừa, trung thừa và hạ thừa, không thể chí công vô tư để thực hành nổi đạo chân thường, nguyên lý là ở đó.

Duyên Sinh: Những lời tôi vừa trình bày chỉ là bàn đông tán dài mà thôi, chẳng hề cho mình là đạo cao đức trọng, bởi tất cả đều tùy thuộc nơi sự vận hành tự nhiên của lẽ trời.

Thái Sinh: Lời dạy của Đại Đức giống như lời dạy của chính đức Phật đã khắc sâu tận đáy tim tôi, phá sạch mọi chấp mê, quả là bậc sĩ hoằng dương đạo pháp, nếu như tận dụng tâm này thật là ơn phước lớn lao cho cả đạo lẫn chúng sinh.

Duyên Sinh: Đúng vậy, hi vọng chư đệ tử Thánh Hiền Đường tiếp nối được tinh thần truyền thống, lên được thuyền từ, sợ gì gió dập sóng vùi, thân đứng ngay thẳng vững chắc, há còn e ngại kẻ xấu miệng chê bai chửi rủa... *(Tế Phật chọt vôi vàng đưa hồn phách vị Đại Đức nhập thể xác).*

Thái Sinh: Thưa, tại sao ân sư lại hoảng hốt vôi an thần định phách cho Đại Đức vậy?

Tế Phật: Con chẳng thấy người con trai lớn của Đại Đức đứng bên cạnh kêu: “Cha, cha ơi” sao?

Thái Sinh: A, thì ra là như vậy, con không thể tưởng tượng có cảnh đó nổi, vả lại Đại Đức và con quá mãi mê bàn luận về lẽ đạo một cách vô cùng hứng khởi.

Tế Phật: Vừa rồi nếu như không cấp tốc an thần định phách ắt là hồn đã thăng luôn.

Thái Sinh: Vừa quên nghĩ tới việc trước tác Nhân Gian Du Ký thì tự nhiên lại được nhắc nhở ngay, ha ha, quả thật là thú vị.

Tế Phật: Đúng vậy, thôi chúng ta trở lại Thánh Hiền Đường, con hãy lên đài sen, chuẩn bị khởi hành.

Thái Sinh: Xin tuân lệnh, con đã sửa soạn xong, kính mời ân sư lên đường.

Tế Phật: Đã tới Thánh Hiền Đường, Thái Sinh xuống đài sen, hồn phách nhập thể xác.

(còn tiếp)

